

اَلسَّلَامُ عَلٰى اَدَمَ صِفْوَهٗ اللّٰهِ مِنْ خَلِيْقَتِهٖ،

سلام بر آدم یار مخلص خدا از بین آفریدگانش

اَلسَّلَامُ عَلٰى شَيْثٍ وَّلِيّ اللّٰهِ وَ خَيْرَتِهٖ،

درود بر شیث ولی خدا و بهترین بندگانش،

اَلسَّلَامُ عَلٰى اِدْرِيسَ الْقَائِمِ لِلّٰهِ بِحُجَّتِهٖ،

سلام بر ادریس که برای خدا حجت او را به پا داشت،

اَلسَّلَامُ عَلٰى نُوحٍ الْمَجَابِ فِي دَعْوَتِهٖ،

درود بر نوح که دعایش قرین اجابت بود،

اَلسَّلَامُ عَلٰى هُوْدٍ الْمَمْدُوْدِ مِنَ اللّٰهِ بِمَعُوْتَتِهٖ،

سلام بر هود که کمک و یاری خدا یار او بود،

اَلسَّلَامُ عَلٰى صَالِحِ الَّذِي تَوَجَّهٗ اللّٰهُ بِكِرَامَتِهٖ،

درود بر صالح که خداوند تاج کرامت بر سرش نهاد،

اَلسَّلَامُ عَلٰى اِبْرَاهِيْمَ الَّذِي حَبَاهُ اللّٰهُ بِخُلَّتِهٖ،

سلام بر ابراهیم که خدا مقام خلّت و رفاقت را به او عطا نمود،

اَلسَّلَامُ عَلٰى اِسْمَاعِيْلَ الَّذِي فَدَاهُ اللّٰهُ بِذَبْحِ عَظِيْمٍ مِنْ جَنَّتِهٖ،

درود بر اسماعیل که خداوند ذبحی عظیم از بهشت را فدای او نمود،

أَسْلَمَ عَلَى إِسْحَاقَ الَّذِي جَعَلَ اللَّهُ النَّبُوَّةَ فِي ذُرِّيَّتِهِ،

سلام بر اسحاق که خداوند پیامبری را در نسل او قرار داد،

أَسْلَمَ عَلَى يَعْقُوبَ الَّذِي رَدَّ اللَّهُ عَلَيْهِ بَصَرَهُ بِرَحْمَتِهِ،

درود بر یعقوب که خداوند به رحمت خود بینایی چشمش را به او بازگرداند،

أَسْلَمَ عَلَى يُوسُفَ الَّذِي نَجَّاهُ اللَّهُ مِنَ الْجُبِّ بِعِظَمَتِهِ،

سلام بر یوسف که خداوند به عظمت خود او را از قعر چاه رهایی بخشید،

أَسْلَمَ عَلَى مُوسَى الَّذِي فَلَقَ اللَّهُ الْبَحْرَ لَهُ بِقُدْرَتِهِ،

درود بر موسی که خداوند به قدرت خود دریا را برایش شکافت،

أَسْلَمَ عَلَى هَارُونَ الَّذِي خَصَّهُ اللَّهُ بِنُبُوَّتِهِ،

سلام بر هارون که خداوند پیامبری خود را به وی اختصاص داد،

أَسْلَمَ عَلَى شُعَيْبَ الَّذِي نَصَرَهُ اللَّهُ عَلَى أُمَّتِهِ،

درود بر شعیب که خدا او را بر امتتش پیروز نمود،

أَسْلَمَ عَلَى دَاوُدَ الَّذِي تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ مِنْ خَطِيئَتِهِ،

سلام بر داوود که خداوند از لغزش او در گذشت،

أَسْلَمَ عَلَى سُلَيْمَانَ الَّذِي ذَلَّتْ لَهُ الْجِنُّ بِعِزَّتِهِ،

درود بر سلیمان که بخاطر شوکتش جن به فرمان او در آمد،

أَسْلَمَ عَلَى أَيُّوبَ الَّذِي شَفَاهُ اللَّهُ مِنْ عِلَّتِهِ،

سلام بر ایوب که خداوند او را از بیماریش شفا بخشید،

أَسْلَمُ عَلَى يُونُسَ الَّذِي أَنْجَزَ اللَّهُ لَهُ مَضْمُونَ عِدَّتِهِ،

درود بر یونس که خداوند به وعده خود برایش وفا نمود،

أَسْلَمُ عَلَى عَزِيرِ الَّذِي أَحْيَاهُ اللَّهُ بَعْدَ مِيتَتِهِ،

سلام بر عزیر که خداوند او را پس از مرگش به حیات بازگردانید،

أَسْلَمُ عَلَى زَكَرِيَّا الصَّابِرِ فِي مُحْتَتِهِ،

درود بر زکریا که در رنج و بلا شکیبا بود،

أَسْلَمُ عَلَى يَحْيَى الَّذِي أَرْزَقَهُ اللَّهُ بِشَهَادَتِهِ،

سلام بر یحیی که خداوند به سبب شهادت مقام و منزلت او را بالا برد،

أَسْلَمُ عَلَى عِيسَى رُوحِ اللَّهِ وَ كَلِمَتِهِ،

درود بر عیسی، روح خدا و کلمه او،

أَسْلَمُ عَلَى مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ وَ صِفْوَتِهِ،

سلام بر محمد، محبوب خدا و یار مخلص او،

أَسْلَمُ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ الْمَخْصُوصِ بِأَخُوَّتِهِ،

درود بر فرمانروای مؤمنان علی بن ابیطالب، که برادری رسول خدا به وی اختصاص

یافت،

أَسْلَمُ عَلَى فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ ابْنَتِهِ،

سلام بر فاطمه زهرا دختر رسول الله،

السَّلَامُ عَلَى أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ وَصِيِّ أَبِيهِ وَ خَلِيفَتِهِ،

درود بر حسن بن علی وصی و جانشین پدرش،

السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ الَّذِي سَمَحَتْ نَفْسُهُ بِمُهْجَتِهِ،

سلام بر حسین که جانش را تقدیم نمود،

السَّلَامُ عَلَى مَنْ أَطَاعَ اللَّهَ فِي سِرِّهِ وَ عَلَانِيَتِهِ،

سلام بر آن کسی که در نهان و آشکار خدا را اطاعت نمود،

السَّلَامُ عَلَى مَنْ جَعَلَ اللَّهَ الشِّفَاءَ فِي تَرْبَتِهِ،

سلام بر آن کسی که خداوند شفا را در خاک قبر او قرار داد،

السَّلَامُ عَلَى مَنْ الْأَجَابَهُ تَحْتَ قُبَّتِهِ،

سلام بر آن کسی که (محل) اجابت دعا در زیر بارگاه اوست،

السَّلَامُ عَلَى مَنْ الْأُمَّهُ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ،

سلام بر آن کسی که امامان از نسل اویند،

السَّلَامُ عَلَى ابْنِ خَاتَمِ الْأَنْبِيَاءِ،

سلام بر فرزند خاتم پیامبران،

السَّلَامُ عَلَى ابْنِ سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ،

سلام بر فرزند سرور جانشینان،

السَّلَامُ عَلَى ابْنِ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ،

سلام بر فرزند فاطمه زهرا،

السَّلَامُ عَلَى ابْنِ خَدِيجَةَ الْكُبْرَى،

سلام بر فرزند خدیجه کبری،

السَّلَامُ عَلَى ابْنِ سِدْرِهِ الْمُتْتَهَى، السَّلَامُ عَلَى ابْنِ جَنَّةِ الْمَأْوَى، السَّلَامُ عَلَى ابْنِ

زَمَزَمَ وَ الصَّفَا،

سلام بر فرزند سدره المنتهی، سلام بر فرزند جنه المأوی، سلام بر فرزند زمزم و

صفا،

السَّلَامُ عَلَى الْمُرْمَلِ بِالِدَّمَاءِ، السَّلَامُ عَلَى الْمَهْتُوكِ الْخَبَاءِ، السَّلَامُ عَلَى خَامِسِ أَصْحَابِ

الْكَسَاءِ،

سلام بر آن آغشته به خون، سلام بر آن که (حُرمت) خیمه گاهش دریده شد، سلام

بر پنجمین اصحاب کساء،

السَّلَامُ عَلَى غَرِيبِ الْغُرَبَاءِ، السَّلَامُ عَلَى شَهِيدِ الشُّهَدَاءِ، السَّلَامُ عَلَى قَتِيلِ الْأُدْعِيَاءِ،

سلام بر غریب غریبان، سلام بر شهید شهیدان، سلام بر مقتول دشمنان،

السَّلَامُ عَلَى سَاكِنِ كَرْبَلَاءَ، السَّلَامُ عَلَى مَنْ بَكَتَهُ مَلَائِكَةُ السَّمَاءِ، السَّلَامُ عَلَى مَنْ ذُرِّيَّتُهُ

الْأَزْكَيَاءُ،

سلام بر ساکن کربلا، سلام بر آن کسی که فرشتگان آسمان بر او گریستند، سلام

بر آن کسی که خاندانش پاک و مطهرند،

السَّلَامُ عَلَى يَعْسُوبِ الدِّينِ، السَّلَامُ عَلَى مَنَازِلِ الْبَرَاهِينِ، السَّلَامُ عَلَى الْأَيْمَةِ

السَّادَاتِ،

سلام بر پیشوای دین، سلام بر آن جایگاه‌های براهین و حجج الهی، درود بر آن
پیشوایان سرور،

السَّلَامُ عَلَى الْجُيُوبِ الْمَضْرَجَاتِ، السَّلَامُ عَلَى الشِّفَاهِ الذَّابِلَاتِ، السَّلَامُ عَلَى النُّفُوسِ
الْمُضْطَلَمَاتِ،

سلام بر آن گریبان‌های چاک شده، سلام بر آن لب‌های خشکیده، سلام بر آن
جان‌های مستأصل و ناچار،

السَّلَامُ عَلَى الْأَرْوَاحِ الْمُخْتَلَسَاتِ، السَّلَامُ عَلَى الْأَجْسَادِ الْعَارِيَاتِ، السَّلَامُ عَلَى
الْجُسُومِ الشَّاحِبَاتِ،

سلام بر آن ارواح (از کالبد) خارج شده، سلام بر آن جسدهای عریان و برهنه،
سلام بر آن بدن‌های لاغر و نحیف،

السَّلَامُ عَلَى الدِّمَاءِ السَّائِلَاتِ، السَّلَامُ عَلَى الْأَعْضَاءِ الْمُقَطَّعَاتِ، السَّلَامُ عَلَى الرُّؤُوسِ
الْمُشَالَاتِ،

سلام بر آن خون‌های جاری، سلام بر آن اعضا قطعه قطعه شده، سلام بر آن سرهای
بالا رفته (بر نیزه‌ها)،

السَّلَامُ عَلَى النَّسْوَةِ الْبَارِزَاتِ، السَّلَامُ عَلَى حُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ،

سلام بر آن بانوان بیرون آمده (از خیمه‌ها)، سلام بر حجت پروردگار جهانیان،

السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ عَلَى آبَائِكَ الطَّاهِرِينَ،

سلام بر تو (ای حسین بن علی) و بر پدران پاک و طاهرت،

السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ عَلَى أَبْنَائِكَ الْمُسْتَشْهِدِينَ،

سلام بر تو و بر فرزندان شهیدت،

السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ عَلَى ذُرِّيَّتِكَ النَّاصِرِينَ،

سلام بر تو و بر خاندان یاری دهنده ات (به دین الهی)،

السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ الْمُضَاجِعِينَ،

سلام بر تو و بر فرشتگان ملازم آرامگاہت،

السَّلَامُ عَلَى الْقَتِيلِ الْمَظْلُومِ،

سلام بر آن کشته مظلوم،

السَّلَامُ عَلَى أَخِيهِ الْمَسْمُومِ،

سلام بر برادر مسمومش،

السَّلَامُ عَلَى عَلِيِّ الْكَبِيرِ،

سلام بر علی اکبر،

السَّلَامُ عَلَى الرَّضِيعِ الصَّغِيرِ،

سلام بر آن شیر خوار کوچک،

السَّلَامُ عَلَى اللَّابُدَانِ السَّلِيبِ،

سلام بر آن بدن‌های برهنه شده،

السَّلَامُ عَلَى الْعَتْرَةِ الْقَرِيبَةِ،

سلام بر آن خانواده ای که نزدیک (و همراه سرورشان) بودند،

السَّلَامُ عَلَى الْمُجَدِّينَ فِي الْفَلَوَاتِ،

سلام بر آن به خاک افتادگان در بیابانها،

السَّلَامُ عَلَى النَّازِحِينَ عَنِ الْإِلْوَطَانِ،

سلام بر آن دور افتادگان از وطنها،

السَّلَامُ عَلَى الْمَدْفُونِينَ بِلَا أَكْفَانِ،

سلام بر آن دفن شدگان بدون کفن،

السَّلَامُ عَلَى الرُّؤُوسِ الْمُفَرَّقَةِ عَنِ الْإِلْبَادَانِ،

سلام بر آن سرهای جدا شده از بدن،

السَّلَامُ عَلَى الْمُحْتَسِبِ الصَّابِرِ،

سلام بر آن حسابگر (اعمال خویش برای خدا) و شکیبا،

السَّلَامُ عَلَى الْمَظْلُومِ بِلَا نَاصِرِ،

سلام بر آن مظلوم بی یاور،

السَّلَامُ عَلَى سَاكِنِ التُّرْبَةِ الزَّاكِيَةِ،

سلام بر آن جای گرفته در خاک پاک،

السَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ الْقُبَّةِ السَّامِيَةِ،

سلام بر صاحب آن بارگاه عالی رتبه،

السَّلَامُ عَلَى مَنْ طَهَّرَهُ الْجَلِيلُ،

سلام بر آن کسی که رب جلیل او را پاک و مطهر گردانید،

السَّلَامُ عَلَى مَنْ افْتَخَرَ بِهِ جِبْرَائِيلُ،

سلام بر آن کسی که جبرئیل به او مباحثات می نمود،

السَّلَامُ عَلَى مَنْ نَاغَاهُ فِي الْمَهْدِ مِيكَائِيلُ،

سلام بر آن کسی که میکائیل در گهواره با او تکلم می نمود،

السَّلَامُ عَلَى مَنْ نُكِّتَتْ ذِمَّتُهُ،

سلام بر آن کسی که عهد و پیمانانش شکسته شد،

السَّلَامُ عَلَى مَنْ هُتِّكَتْ حُرْمَتُهُ،

سلام بر آن کسی که پرده حرمتش دریده شد،

السَّلَامُ عَلَى مَنْ أُرِيقَ بِالظُّلْمِ دَمُهُ،

سلام بر آن کسی که خونش به ظلم ریخته شد،

السَّلَامُ عَلَى الْمُغْسَلِ بِدَمِ الْجِرَاحِ،

سلام بر آن که با خون زخم هایش شست و شو داده شد،

السَّلَامُ عَلَى الْمُجَرَّعِ بِكَأْسَاتِ الرَّمَاحِ

سلام بر آن که از جام‌های نیزه‌ها جرعه نوشید،

السَّلَامُ عَلَى الْمُضَامِ الْمُسْتَبَاحِ،

سلام بر آن مظلومی که خونش مباح گردید،

السَّلَامُ عَلَى الْمَنْحُورِ فِي الْوَرَى،

سلام بر آن‌که در ملا عام سرش بریده شد،

السَّلَامُ عَلَى مَنْ دَفَنَهُ أَهْلُ الْقُرَى،

سلام بر آن‌که اهل قریه‌ها دفنش نمودند،

السَّلَامُ عَلَى الْمَقْطُوعِ الْوَتَيْنِ،

سلام بر آن‌که شاهرگش بریده شد،

السَّلَامُ عَلَى الْمُحَامِي بِمَا مُعِينِ،

سلام بر آن مدافع بی‌یاور،

السَّلَامُ عَلَى الشَّيْبِ الْخَضِيبِ،

سلام بر آن محاسن بخون خضاب شده،

السَّلَامُ عَلَى الْخَدِّ التَّرِيبِ،

سلام بر آن گونه خاک آلوده،

السَّلَامُ عَلَى الْبَدَنِ السَّلِيبِ،

سلام بر آن بدن جامه به غنیمت رفته،

السَّلَامُ عَلَى الثَّغْرِ الْمَقْرُوعِ بِالْقَضِيبِ،

سلام بر آن دندآن‌هایی که با چوب خیزران زده شده،

السَّلَامُ عَلَى الرَّأْسِ الْمَرْفُوعِ،

سلام بر آن سر بالای نیزه رفته،

أَسْلَامٌ عَلَى الْأَجْسَامِ الْعَارِيَةِ فِي الْفَلَوَاتِ، تَنْهَشُهَا الذُّنَابُ الْعَادِيَاتُ، وَتَخْتَلِفُ إِلَيْهَا
السَّبَاعُ الضَّارِيَاتُ،

سلام بر آن بدن‌های برهنه و عریانی که در بیابان‌ها (ی کربلاء) گرگ‌های تجاوزگر به
آن دندان می‌آلودند، و درندگان خون‌خوار بر گرد آن می‌گشتند،

أَسْلَامٌ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ الْمُرْفَرِفِينَ حَوْلَ قُبَّتِكَ ، الْحَافِينَ بِتُرْبَتِكَ ،
الطَّائِفِينَ بِعَرْمَتِكَ ، الْوَارِدِينَ لِزِيَارَتِكَ ،

سلام بر تو ای مولای من و بر فرشتگانی که بر گرد بارگاه تو پر می‌کشند، و اطراف
تربتت اجتماع کرده‌اند، و در آستان تو طواف می‌کنند، و برای زیارت تو وارد می
شوند،

أَسْلَامٌ عَلَيْكَ فَإِنِّي قَصَدْتُ إِلَيْكَ ، وَ رَجَوْتُ الْفَوْزَ لَدَيْكَ ،

سلام بر تو من به سوی تو رو آورده‌ام، و به رستگاری درپیشگاه تو امید بسته‌ام،

أَسْلَامٌ عَلَيْكَ سَلَامَ الْعَارِفِ بِحُرْمَتِكَ ، الْمُخْلِصِ فِي وِلَايَتِكَ ، الْمُتَقَرِّبِ إِلَى اللَّهِ
بِمَحَبَّتِكَ ، الْبَرِّ مِنْ أَعْدَائِكَ ،

سلام بر تو، سلام آن کسی که به حرمت تو آشناست، و در ولایت و دوستی تو

مخلص و بی‌ریا است، و به سبب محبت و ولای تو به خدا تقرب جسته، و از

دشمنانت بیزار است،

سَلَامَ مَنْ قَلْبُهُ بِمِصَابِكِ مَقْرُوحٌ، وَ دَمْعُهُ عِنْدَ ذِكْرِكَ مَسْفُوحٌ،

سلام کسی که قلبش از مصیبت تو جریحه‌دار، و اشکش به هنگام یاد تو جاری است،

سَلَامَ الْمَفْجُوعِ الْحَزِينِ، الْوَالِهِ الْمُسْتَكِينِ،

سلام کسی که دردناک و غمگین و شیفته و فروتن است،

سَلَامَ مَنْ لَوْ كَانَ مَعَكَ بِالطُّفُوفِ، لَوَقَاكَ بِنَفْسِهِ حَدَّ السُّيُوفِ، وَ بَدَلَ حُشَاشَتَهُ دُونَكَ لِلْحُتُوفِ، وَ جَاهَدَ بَيْنَ يَدَيْكَ، وَ نَصَرَكَ عَلَى مَنْ بَغَى عَلَيْكَ، وَ فَدَاكَ بِرُوحِهِ وَ جَسَدِهِ وَ مَالِهِ وَ وَلَدِهِ، وَ رُوحَهُ لِرُوحِكَ فِدَاءً، وَ أَهْلَهُ لِأَهْلِكَ وَقَاءً،

سلام کسی که اگر با تو در کربلا می بود، با جانش (در برابر) تیزی شمشیرها از تو محافظت می نمود، و نیمه جانش را به خاطر تو به دست مرگ می سپرد، و در رکاب تو جهاد می کرد، و تو را بر علیه ستمکاران یاری داده، جان و تن و مال و فرزندش را فدای تو می نمود، و جانش فدای جان تو، و خانواده اش سپر بلای اهل بیت تو می بود،

فَلَيْتَ أَخَّرْتَنِي الدُّهُورُ، وَ عَاقَنِي عَنْ نَصْرِكَ الْمَقْدُورُ، وَ لَمْ أَكُنْ لِمَنْ حَارَبَكَ مُحَارِبًا، وَ لِمَنْ نَصَبَ لَكَ الْعِدَاوَةَ مَنَاصِبًا، فَلَا تَنْدُبَنَّكَ صَبَاحًا وَ مَسَاءً، وَ لَا تَبْكِينَ لَكَ بَدَلَ الدَّمُوعِ دَمًا، حَسْرَةً عَلَيْكَ، وَ تَأْسُفًا عَلَى مَا دَهَاكَ وَ تَلَهْفًا، حَتَّى أَمُوتَ بِلُوعَةِ الْمِصَابِ، وَ غُصَّةِ الْاِكْتِيَابِ،

اگرچه زمانه مرا به تأخیر انداخت، و مقدرات الهی مرا از یاری تو بازداشت، و

نبودم تا با آنان که با تو جنگیدند بجنگم، و با کسانی که با تو اظهار دشمنی کردند
خصومت نمایم، (درعوض) صبح و شام بر تو مویه می‌کنم، و به جای اشک برای تو
خون گریه می‌کنم، از روی حسرت و تأسف و افسوس بر مصیبت‌هایی که بر تو وارد
شد، تا جایی که از فرط اندوه، مصیبت و غم و غصه و شدت حزن جان سپارم،
أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ، وَ أَتَيْتَ الزَّكَاةَ، وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ، وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَ الْعُدْوَانَ، وَ أَطَعْتَ اللَّهَ وَ مَا عَصَيْتَهُ، وَ تَمَسَّكَتَ بِهِ وَ بِحَبْلِهِ فَأَرْضَيْتَهُ، وَ خَشَيْتَهُ وَ
رَاقَبْتَهُ وَ اسْتَجَبْتَهُ، وَ سَنَّتَ السُّنَنَ، وَ أَطْفَأْتَ الْفِتْنَ، وَ دَعَوْتَ إِلَى الرَّشَادِ، وَ أَوْضَحْتَ
سُبُلَ السَّادَاتِ، وَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ الْجِهَادِ،

گواهی می‌دهم که تو نماز را به پا داشتی، و زکات دادی، و امر به معروف کردی، و
از منکر و عداوت نهی نمودی، و اطاعت خدا کردی و نافرمانی وی ننمودی، و به خدا
و ریسمان او چنگ زدی تا وی را راضی نمودی، و از وی در خوف و خشیت بودی،
نظاره گر او بودی، و او را اجابت نمودی، و سنت‌های نیکو به وجود آوردی، و
آتش‌های فتنه را خاموش نمودی، و دعوت به هدایت و استقامت کردی، و راه‌های
صواب و حق را روشن و واضح گرداندی، و در راه خدا به حق جهاد نمودی،
وَ كُنْتَ لِلَّهِ طَائِعًا، وَ لِحَدِّكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلهِ تَابِعًا، وَ لِقَوْلِ أَبِيكَ سَامِعًا، وَ
إِلَى وَصِيَّتِهِ أَخِيكَ مُسَارِعًا،

و فرمانبردار خداوند، و پیرو جدت محمد بن عبدالله بودی، و شنوای کلام پدرت

علی بودی، و پیشی گیرنده به (انجام) سفارش برادرت امام حسن بودی،

و لِعِمَادِ الدِّينِ رَافِعاً، وَ لِلطُّغْيَانِ قَامِعاً، وَ لِلطُّغَاهِ مُقَارِعاً، وَ لِلإِمَّةِ نَاصِحاً، وَ فِي غَمَرَاتِ
المَوْتِ سَابِحاً، وَ لِلْفُسَاقِ مُكَافِحاً، وَ بِحُجَجِ اللّهِ قَائِماً، وَ لِلإِسْلَامِ وَ المُسْلِمِينَ رَاحِماً،

و رفعت دهنده پایه شرافت دین و خوار و سرکوب کننده طغیان، و کوبنده
سرکشان، و خیرخواه و نصیحت‌گر امت بودی، در هنگامی که در شدائد مرگ دست
و پا میزدی، و مبارزه کننده با فاسقان بودی، و قیام کننده باحجج و براهین الهی، و
ترحم کننده بر اسلام و مسلمین بودی،

وَ لِلْحَقِّ نَاصِراً، وَ عِنْدَ البَلَاءِ صَابِراً، وَ لِلدِّينِ كَالِئاً، وَ عَنِ حَوْزَتِهِ مُرَامِياً،
یاری‌گر حق بودی، در هنگام بلا شکیبا و صابر، حافظ و مراقب دین، و مدافع حریم
آئین بودی،

تَحَوُّطِ الهُدَى وَ تَنْصُرُهُ، وَ تَبْسُطِ العَدْلِ وَ تَنْشُرُهُ، وَ تَنْصُرُ الدِّينَ وَ تُظْهِرُهُ، وَ تَكْفُ
العَابِثَ وَ تَزْجِرُهُ، وَ تَأْخُذُ لِلدِّينِ مِنَ الشَّرِيفِ، وَ تُسَاوِي فِي الحُكْمِ بَيْنَ القَوِيِّ وَ
الضَّعِيفِ،

(طریق) هدایت را حفظ نمودی و یاری کردی، عدل و داد را گسترش دادی و وسعت
می‌بخشیدی، دین و آئین الهی را یاری و آشکار می‌نمودی، یاوه‌گویان را (از ادامه
راه) باز می‌داشتی، حق ضعیف را از قوی باز می‌ستاندی، در قضاوت و داوری بین
ضعیف و قوی برابر حکم می‌نمودی،

كُنْتَ رَبِيعَ الْإِنِّيَامِ، وَ عِصْمَةَ الْإِنَامِ، وَ عِزَّ الْإِسْلَامِ، وَ مَعْدِنَ الْإِحْكَامِ، وَ حَلِيفَ
الْإِنْعَامِ،

تو بهار سرسبز یتیمان بودی، نگاهبان و حافظ مردم بودی، مایه عزت و سرافرازی
اسلام، معدن احکام الهی، هم‌پیمان نیکی و احسان بودی،

سَالِكًا طَرَاتِقَ جَدِّكَ وَ أَبِيكَ ، مُشْبِهًا فِي الْوَصِيَّةِ لِأَخِيكَ ، وَفِي الذَّمِّمِ، رَضِيًّا
الشَّيْمِ، ظَاهِرَ الْكَرَمِ، مُتَهَجِّدًا فِي الظُّلْمِ، قَوِيمَ الطَّرَاتِقِ، كَرِيمَ الْخَلَائِقِ، عَظِيمَ السَّوَابِقِ،
شَرِيفَ النَّسَبِ، مُنِيفَ الْحَسَبِ، رَفِيعَ الرَّتَبِ، كَثِيرَ الْمَنَاقِبِ، مَحْمُودَ الضَّرَائِبِ، جَزِيلَ
الْمَوَاهِبِ، حَلِيمَ رَشِيدٍ مُنِيبٍ، جَوَادُ عَلِيمٍ شَدِيدٍ، إِمَامٌ شَهِيدٌ، أَوَاهُ مُنِيبٌ، حَبِيبٌ
مَهَيْبٌ،

پوینده طریقه جد و پدرت و در سفارشات و وصایا همسان برادرت بودی، وفادار به
پیمان‌ها، دارای سجایای پسندیده، و با جود و کرم آشکار بودی، شب زنده دار (به
عبادت) در دل شب‌های تاریک، معتدل و میانه رو در روش‌ها، با سجایا و اخلاق
کریمانه، دارای سوابق با عظمت و ارزشمند، دارای نسب شریف و حسب والا، با
درجات و رتبه‌های رفیع و عالی، مناقب و فضائل بسیار، سرشت‌ها و طبیعت‌های
مورد ستایش، و با عطایا و مواهب بزرگ بودی، حلیم و صبور، هدایت‌شده،
بازگشت‌کننده به سوی خدا، با جود و سخاوت، توانا و قاطع، پیشوای شهید،
بسیارنالن و گریان در پیشگاه خداوند و محبوب و با هیبت بودی،

كُنْتَ لِلرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَدًا، وَ لِلْقُرْآنِ سِنَدًا مُنْقِذًا وَ لِلْأُمَّةِ عَضُدًا، وَ
فِي الطَّاعَةِ مُجْتَهِدًا،

تو برای پیامبر که درود خدا بر او و آل او باد فرزند، و برای قرآن پشتوانه
نجات‌دهنده، و برای امت اسلام بازوی توانا، و در طاعت حق کوشا بودی،
حَافِظًا لِلْعَهْدِ وَالْمِيثَاقِ، نَاكِبًا عَنِ سَبْلِ الْفُسَاقِ وَ بَاذِلًا لِلْمَجْهُودِ، طَوِيلَ الرُّكُوعِ وَ
السُّجُودِ،

تو حافظ عهد و پیمان الهی، دوری‌کننده از طرق فاسقان بودی، و تو آنچه در توان
داشتی (برای اعلاء کلمه حق) بذل نمودی، دارای رکوع و سجود طولانی بودی،
زَاهِدًا فِي الدُّنْيَا زُهْدَ الرَّاحِلِ عَنْهَا، نَاطِرًا إِلَيْهَا بَعِيْنِ الْمُسْتَوْحِشِينَ مِنْهَا، أَمَّا لَكَ عَنْهَا
مَكْفُوفَةٌ، وَ هِمَّتْكَ عَنْ زِينَتِهَا مَمْرُوفَةٌ، وَ الْحَاطِكُ عَنْ بَهْجَتِهَا مَطْرُوفَةٌ، وَ رَغْبَتُكَ فِي
الْآخِرَةِ مَعْرُوفَةٌ، حَتَّى إِذَا الْجَوْرُ مَدَّ بَاعَهُ، وَ أَسْفَرَ الظُّلْمُ قِنَاعَهُ، وَ دَعَا الْعَيُّ اتِّبَاعَهُ،
تو مانند کسی که از دنیا رخت برخواهد بست از آن روگردان بودی، و مانند
کسانی که از دنیا در وحشت و هراس به سر می‌برند به آن نگاه می‌کردی،
آرزوهایت از (تعلق به) دنیا باز داشته شده بود، و همت و کوششت از زیور دنیا
رو گردانده بود، دیدگانت از بهجت و سرور دنیا بر بسته، و اشتیاق و میل به
آخرت شهره آفاق است، تا آن‌که جور و ستم دست تعدی دراز نمود، و ظلم و
سرکشی نقاب از چهره برکشید، و ضلالت و گمراهی پیروان خویش را فرا خواند،

وَ أَنْتَ فِي حَرَمِ جَدِّكَ قَاطِنٌ، وَ لِلظَّالِمِينَ مُبَایِنٌ، جَلِيسُ الْبَيْتِ وَ الْمِحْرَابِ، مُعْتَزِلٌ
عَنِ اللَّذَّاتِ وَ الشَّهَوَاتِ، تُنْكِرُ الْمُنْكَرَ بِقَلْبِكَ وَ لِسَانِكَ، عَلَى حَسَبِ طَاقَتِكَ وَ
إِمْكَانِكَ، ثُمَّ اقْتَضَاكَ الْعِلْمُ لِلانْكَارِ، وَ لَزِمَكَ الْاَلْزَمَكَ أَنْ تُجَاهِدَ الْفَجَّارَ

با آنکه تو در حرم جدت متوطن بودی، و از ستمکاران فاصله گرفته بودی، و ملازم
منزل و محراب عبادت بودی، و از لذتها و شهوات دنیوی کناره گیر بودی، و برحسب
طاقت و توانت منکر را با قلب و زبانت انکار می نمودی، پس از آن علم و دانشت
اقتضای انکار آشکار نمود، و بر تو لازم گشت، لازم نمود با بدکاران رویاروی جهاد
کنی،

، فَسِرْتَ فِي أَوْلَادِكَ وَ أَهْلِيكَ، وَ شَيْعَتِكَ وَ مَوَالِيكَ وَ صَدَعْتَ بِالْحَقِّ وَ
الْبَيِّنَةِ، وَ دَعَوْتَ إِلَى اللَّهِ بِالْحِكْمَةِ وَ الْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ، وَ أَمَرْتَ بِإِقَامَةِ الْحُدُودِ، وَ
الطَّاعَةِ لِلْمَعْبُودِ، وَ نَهَيْتَ عَنِ الْخَبَائِثِ وَ الطُّغْيَانِ،

بنابراین در میان فرزندان و خانواده ات، و پیروان و دوستانت روانه شدی، و حق و
برهان را آشکار نمودی، و با حکمت و پند و اندرز نیکو (مردم را) به سوی خدا
فراخواندی، و به برپاداری حدود الهی، و طاعت معبود امر نمودی، و از پلیدی ها و
سرکشی نهی فرمودی

وَ وَاجِهْهُوكَ بِالظُّلْمِ وَ الْعُدْوَانِ،

ولی آن ها به ستم و دشمنی رویاروی تو قرار گرفتند،

فَجَاهَدْتَهُمْ بَعْدَ الْإِعْزَازِ لَهُمْ الْإِعْجَادِ إِلَيْهِمْ ،

پس تو نیز با آنان به جهاد برخاستی پس از آن که (حق را) به آنان گوشزد نمودی

آن‌ها را به عذاب الهی تهدید نمودی،

و تَأْكِيدِ الْحُجَّةِ عَلَيْهِمْ،

و حجت را بر آن‌ها مؤکد فرمودی،

فَنَكَّثُوا ذِمَّامَكَ وَ بَيَّعَتَكَ ،

ولی عهد و پیمان و بیعت تو را شکستند،

و أَسْخَطُوا رَبَّكَ وَ جَدَّكَ ،

و پروردگار تو جدت را به خشم آوردند

و بَدَّوْكَ بِالْحَرْبِ،

و با تو ستیز آغاز کردند،

فَثَبَّتَ لِلطَّعْنِ وَالضَّرْبِ،

پس تو به جهت زد و خورد و پیکار استوار شدی،

وَ طَحَنْتَ جُنُودَ الْفُجَّارِ،

و لشکریان فاجر را خورد و آسیاب نمودی،

وَ اقْتَحَمْتَ قَسَطَ الْغُبَارِ،

و در گرد و غبار نبرد فرو رفتی،

مُجَالِدًا بِذِي الْفَقَارِ، كَأَنَّكَ عَلَى الْمُخْتَارِ،

و چنان با ذوالفقار جنگیدی، که گویا علی مرتضی هستی،

فَلَمَّا رَأَوْكَ ثَابِتَ الْجَاشِ، غَيْرَ خَائِفٍ وَ لَا خَاشِ، نَصَبُوا لَكَ غَوَائِلَ مَكْرِهِمْ،

پس چون تو را با قلبی مطمئن، بدون ترس و هراس یافتند، شرور مکر و حيله

شان را بر تو برافراشتند

وَ قَاتَلُوكَ بِكَيْدِهِمْ وَ شَرِّهِمْ،

و از در نیرنگ و فساد با تو قتال نمودند،

وَ أَمَرَ اللَّعِينُ جُنُودَهُ، فَمَنَعُوكَ الْمَاءَ وَ وُرُودَهُ،

و آن ملعون لشکریانش را فرمان داد، تا تو را از آب و استفاده آن منع نمودند،

وَ نَاجَزُوكَ الْقِتَالَ، وَ عَاجَلُوكَ النَّزَالَ، وَ رَشَقُوكَ بِالسَّهَامِ وَ النَّبَالِ، وَ بَسَطُوا إِلَيْكَ

أَكْفَ الصَّيْطَانِ، وَ لَمْ يَرَعُوا لَكَ ذِمَامًا، وَ لَارَاقَبُوا فِيكَ أَثَامًا، فِي قَتْلِهِمْ أَوْلِيَاءَكَ، وَ

نَهَبِهِمْ رِحَالَكَ،

و با تو قتال نمودند، و به جنگ و مبارزه با تو شتافتند، و تیرها و خدنگ‌ها به سوی

تو پرتاب نمودند، و برای استیصال و ناچار نمودن تو دست دراز کردند، و حرمتی

برای تو مراعات نکردند، و از هیچ گناهی در مورد تو خودداری ننمودند، چه در

کشتن آنها و دوستانت را، و چه در غارت اثاثیه خیمه هایت،

وَ أَنْتَ مُقَدَّمٌ فِي الْهَبَوَاتِ، وَ مُحْتَمِلٌ لِللَّذِيَّاتِ،

تو در گرد و غبارهای جنگ پیش تاختی، و آزار و اذیت‌های فراوانی تحمل نمودی،

قَدْ عَجِبْتُ مِنْ صَبْرِكَ مَلَائِكَةُ السَّمَاوَاتِ،

آنچنان که فرشتگان آسمانها از صبر و شکیبائی توبه شگفت آمدند،

فَأَحْدَقُوا بِكَ مِنْ كُلِّ الْجِهَاتِ، وَ أَثْخَنُوكَ بِالْجِرَاحِ،

پس دشمنان از همه طرف به تو هجوم آوردند، و تو را به سبب زخمها و جراحتها

ناتوان نمودند،

وَ حَالُوا بَيْنَكَ وَ بَيْنَ الرَّوَّاحِ، وَ لَمْ يَبْقَ لَكَ نَاصِرٌ،

و راه خلاص و رفتن بر تو بستند، تا آنکه هیچ یآوری برایت نماند،

وَ أَنْتَ مُحْتَسِبٌ صَابِرٌ، تَذُبُّ عَنْ نِسْوَتِكَ وَ أَوْلَادِكَ، حَتَّى نَكْسُوكَ عَنْ جَوَادِكَ،

ولی تو حسابگر (عمل خویش برای خدا) و صبور بودی، از زنان و فرزندان دفاع و

حمایت مینمودی، تا آنکه تو را از اسب سواریات سرنگون نمودند،

فَهَوَّيْتَ إِلَى الْأَرْضِ جَرِيحًا، تَطَوُّكَ الْخَيُْولُ بِجَوَافِرِهَا، وَ تَعْلُوكَ الطُّغَاهُ بِبَوَاتِرِهَا، قَدْ

رَشَحَ لِلْمَوْتِ جَبِينُكَ، وَ اخْتَلَفْتَ بِالْإِنْقِبَاضِ وَ الْإِنْبِسَاطِ شِمَالِكَ وَ يَمِينِكَ،

پس با بدن مجروح بر زمین سقوط کردی، در حالی که اسبها تو را با سمهای

خویش کوبیدند، و سرکشان با شمشیرهای تیزشان به بالای سرت آمدند، پیشانی

تو به عرق مرگ مرطوب شد، و دستان چپ و راستت به باز و بسته شدن در حرکت

بود،

تُدِيرُ طَرْفًا خَفِيًّا إِلَى رَحْلِكَ وَ بَيْتِكَ ، وَ قَدْ شَغِلْتَ بِنَفْسِكَ عَنْ وُلْدِكَ وَ أَهْلِيكَ ،

پس گوشه نظری به جانب خیمه‌ها و حرمت گرداندی، در حالیکه از زنان و

فرزندانت (روی گردانده) به خویش مشغول بودی،

وَ أَسْرَعَ فَرَسُكَ شَارِدًا، إِلَى خِيَامِكَ قاصِدًا، مُحَمِّمًا بَاكِيًّا،

اسب سواری‌ات با حال نفرت شتافت، شیهه‌کشان و گریان، به جانب خیمه‌ها رو

نمود،

فَلَمَّا رَأَيْنَ النِّسَاءَ جَوَادِكَ مَخْزِيًّا، وَ نَظَرْنَ سَرَجَكَ عَلَيْهِ مَلُويًّا، بَرَزْنَ مِنَ الخُدُورِ،

ناشراتِ الشُّعُورِ عَلَى الخُدُودِ، لاطِمَاتِ الوُجُوهِ سافِرَاتِ، وَ بِالْعَوِيلِ داعِيَاتِ، وَ بَعْدَ العِزِّ

مُدَلَّلَاتِ، وَ إِلَى مَصْرَعِكَ مَبَادِرَاتِ،

پس چون بانوان حرم اسب تیز پای تو را خوار و زبون دیدند، و زین تو را بر او

واژگون یافتند، از پس پرده‌ها (ی خیمه) خارج شدند، در حالی‌که گیسوان

برگونه‌ها پراکنده نمودند، بر صورت‌ها طپان‌چه می‌زدند و نقاب از چهره‌ها افکنده

بودند، و به صدای بلند شیون می‌زدند، و از اوج عزت به حضيض ذلت در افتاده

بودند، و به سوی قتلگاه تو می شتافتند،

وَ الشَّمْرُ جَالِسٌ عَلَى صَدْرِكَ،

در همان حال شمر ملعون بر سینه مبارکت نشست،

وَ مَوْلِغٌ سَيْفَهُ عَلَى نَحْرِكَ ،

و شمشیر خویش را بر گلویت سیراب می‌نمود،

قَابِضٌ عَلَى شَيْبَتِكَ بِيَدِهِ،

با دستی محاسن شریفت را در مشت می‌فشرد،

ذَابِحٌ لَكَ بِمُهَنْدِهِ،

(و با دست دیگر) با تیغ آخته‌اش سر از بدنت جدا می‌کرد،

قَدْ سَكَنْتَ حَوَاسُكَ ،

تمام اعضا و حواست از حرکت ایستاد،

وَ خَفِيَتْ أَنْفَاكَ ،

نفس‌های مبارکت در سینه پنهان شد،

وَ رُفِعَ عَلَى الْقَنَاهِ رَأْسُكَ ،

و سر مقدست بر نیزه بالا رفت،

وَ سُبِيَ أَهْلُكَ كَالْعَبِيدِ،

اهل و عیالت چون بردگان به اسیری رفتند،

وَ صُفِّدُوا فِي الْحَدِيدِ، فَوْقَ أَقْتَابِ الْمَطِيَّاتِ، تَلْفَحُ وُجُوهُهُمْ حَرُّ الْهَاجِرَاتِ، يُسَاقُونَ فِي

الْبَرَارِي وَالْفَلَوَاتِ، أَيَدِيهِمْ مَغْلُولَةٌ إِلَى الْأَعْنَاقِ، يُطَافُ بِهِمْ فِي الْأَسْوَاقِ،

و در غل و زنجیر آهنین بر فراز جهاز شتران در بند شدند، گرمای نیمروز

چهره‌هایشان می‌سوزاند، در صحراها و بیابان‌ها کشیده می‌شدند، دستان‌شان به

گردن‌ها زنجیر شده، در میان بازارها گردانده می‌شدند،

فَالْوَيْلُ لِلْعَصَاهِ الْفُسَّاقِ،

ای وای بر این سرکشان گناهکار!

لَقَدْ قَتَلُوا بِقَتْلِكَ الْإِسْلَامَ،

چه این‌که با کشتن تو اسلام را کشتند،

وَ عَطَلُوا الصَّلَاةَ وَ الصِّيَامَ،

و نماز و روزه (خدا) را بدون یاور رها نمودند،

وَ نَقَضُوا السُّنْنَ وَ الْأَحْكَامَ،

و سنت‌ها و احکام (دین) را از بین بردند و شکستند،

وَ هَدَمُوا قَوَاعِدَ الْإِيمَانِ،

و پایه‌های ایمان را منهدم نمودند،

وَ حَرَّفُوا آيَاتِ الْقُرْآنِ،

و آیات قرآن را تحریف کردند،

وَ هَمَلَجُوا فِي الْبَغْيِ وَالْعُدْوَانِ،

در (وادی) جنایت و عداوت پیش تاختند،

لَقَدْ أَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ مَوْتُوراً،

به راستی رسول خدا که درود خدا بر او و آل او باد (با شهادت تو) تنهاماندا،

وَ عَادَ كِتَابُ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ مَهْجُوراً،

و کتاب خداوند عز و جل متروک گردید،

و غُودِرَ الْحَقُّ إِذْ قَهَرْتَ مَقْهُورًا،

و آن‌گاه که تو مقهور و مغلوب گشتی، حق و حقیقت مورد خیانت واقع شد،

و فَقَدَ بِفَقْدِكَ التَّكْبِيرُ وَالتَّهْلِيلُ، وَالتَّحْرِيمُ وَالتَّحْلِيلُ، وَالتَّنْزِيلُ وَالتَّوْبِيلُ،

و به فقدان تو تکبیر خدا و کلمه توحید، حرام و حلال دین، و تنزیل و توبیل قرآن

همگی از بین رفت،

وَ ظَهَرَ بَعْدَكَ التَّغْيِيرُ وَالتَّبْدِيلُ، وَ الْإِلْحَادُ وَالتَّعْطِيلُ، وَ الْإِلْهُوَاءُ وَ الْإِلْضَالِيلُ، وَ

الْفِتْنُ وَ الْإِلْبَابِيلُ،

و پس از تو تغییر و تبدیل (احکام)، کفر و الحاد و بی‌سرپرستی دین، هوا و

هوس‌ها و گمراهی‌ها، فتنه‌ها و باطل‌ها همگی (بر صفحه روزگار) ظاهر شد،

فَقَامَ نَاعِيكَ عِنْدَ قَبْرِ جَدِّكَ الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ، فَنَعَاكَ إِلَيْهِ بِالِدَّمَعِ

الْهَطُولِ، قَائِلًا يَا رَسُولَ اللَّهِ قُتِلَ سِبْطُكَ وَ فَتَاكَ، وَ اسْتَبِيحَ أَهْلُكَ وَ حِمَاكَ، وَ

سُبَيْتَ بَعْدَكَ ذُرَارِيكَ، وَ وَقَعَ الْمَحْذُورُ بِعِثْرَتِكَ وَ ذَوِيكَ،

پس پیک مرگ نزد قبر جدت رسول خدا که رحمت بی‌پایان خداوندی بر او و آل او

باد، ایستاد، و با اشک ریزان خبر مرگ تو را به وی داد، و این‌گونه گفت که: «ای

رسول خدا! دخترزاده جوانمردت شهید شد، خاندان و حریمت مباح گردید، پس از

تو فرزندان به اسیری رفتند، و وقایع ناگواری به عترت و خانواده‌ات وارد شد،

فَانزَعَجَ الرَّسُولُ، وَ بَكَى قَلْبُهُ الْمَهُولُ، وَ عَزَّاهُ بِكَ الْمَلَائِكَةُ وَ الْأَنْبِيَاءُ،

پس (از شنیدن این خبر) رسول خدا مضطرب و پیریشان گردید، و قلب هر اسناکش بگریست، و فرشتگان و انبیاء (بخاطر مصیبت تو) او را تسلیت و تعزیت گفتند،
وَ فُجِعَتْ بِكَ أُمُّكَ الزَّهْرَاءُ،

و مادرت زهرا (از اندوه مصیبت تو) دردناک شد،

وَ اخْتَلَفَتْ جُنُودُ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ،

و دسته‌های ملائکه مقربین در آمد و شد بودند،

تُعْزِي أَبَاكَ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ،

پدرت امیرمؤمنان را تعزیت می‌گفتند،

وَ أَقِيمَتْ لَكَ الْمَاتِمُ فِي أَعْلَى عَلِيٍّ،

مجالس ماتم و سوگواری برای تو در اعلا علیین برپا شد،

وَ لَطَمْتَ عَلَيْكَ الْحُورُ الْعَيْنُ،

و حورالعین به جهت تو به سر و صورت زدند،

وَ بَكَتِ السَّمَاءُ وَ سَكَّانُهَا، وَ الْجِنَانُ وَ خُرَّانُهَا، وَ الْهَضَابُ وَ أَقْطَارُهَا، وَ الْبِحَارُ وَ

حیتان‌ها، وَ مَكَّةُ وَ بُنْيَانُهَا، خَلُّ وَ الْجِنَانُ وَ وِلْدَانُهَا، وَ الْبَيْتُ وَ الْمَقَامُ، وَ الْمَشْعَرُ

الْحَرَامُ، وَ الْحِلُّ وَ الْأَحْرَامُ،

آسمان و ساکنانش، بهشت‌ها و نگهبانانش، کوه‌ها و کوهپایه‌ها، دریاها و ماهیانش،

شهر مکه و پایه هایش، فردوس‌ها و جوانانش، خانه کعبه و مقام ابراهیم، و

مشعر الحرام، و حلّ و حرم جملگی گریستند،

اللَّهُمَّ فَجْرُمَهُ هَذَا الْمَكَانِ الْمُنِيفِ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَاحْشُرْنِي فِي
زُمرَتِهِمْ، وَ ادْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِشَفَاعَتِهِمْ،

بار خدایا! به حرمت این مکان رفیع، بر محمد و آل او رحمت فرست، و مرا در

زمره آنان محشور فرما، و به شفاعت و وساطت آن‌ها مرا داخل بهشت گردان،

اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ يَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ، وَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ، وَ يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ،

بِمُحَمَّدِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ، رَسُولِكَ إِلَى الْعَالَمِينَ أَجْمَعِينَ، وَ بِأَخِيهِ وَابْنِ عَمِّهِ الْأَنْزَعِ

الْبَطِينِ، الْعَالِمِ الْمَكِينِ، عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، وَ بِفَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، وَ بِالْحَسَنِ

الزَّكِيِّ عِصْمَةَ الْمُتَّقِينَ، وَ بِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ أَكْرَمِ الْمُسْتَشْهَدِينَ، وَ بِأَوْلَادِهِ

الْمَقْتُولِينَ، وَ بِعِزَّتِهِ الْمَظْلُومِينَ، وَ بِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ، وَ بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ

قِبْلَةِ الْأَبْوَابِينَ، وَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدِ أَصْدَقِ الصَّادِقِينَ، وَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ مُظْهِرِ

الْبَرَاهِينِ، وَ عَلِيِّ بْنِ مُوسَى نَاصِرِ الدِّينِ، وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ قُدْوَةِ الْمُهْتَدِينَ، وَ عَلِيِّ بْنِ

مُحَمَّدِ أَزْهَدِ الزَّاهِدِينَ، وَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَارِثِ الْمُسْتَخْلَفِينَ، وَ الْحُجَّةِ عَلَى الْخَلْقِ

أَجْمَعِينَ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدِ الصَّادِقِينَ الْأَبْرَرِينَ، آلِ طه وَ يس،

بار خدایا! من به تو توسل می جویم ای سریع‌ترین حساب‌گران، و ای بخشنده‌ترین

کریمان، و ای فرمانروای حاکمان، به (حق) محمد، آخرین پیامبران، و فرستاده تو

به سوی تمام جهان‌ها، و به برادرش و پسرعمویش، آن بلند پیشانی میان‌پر، آن

دانشمند عالی مرتبه، یعنی علی فرمانروای مؤمنان، و به فاطمه سرور بانوان
جهانیان، و به حسن مجتبی که پاک و مبرا و پناهگاه متقین است، و به ابی
عبدالله الحسین گرامی‌ترین شهدا، و به فرزندانِ مقتولش، و خانواده مظلومش،
و به علی بن الحسین زیور عابدان، و به محمد بن علی قبله توبه‌کنندگان، و جعفر
بن محمد راستگوترین صادقان، و موسی بن جعفر آشکارکننده دلائل و براهین، و
علی بن موسی یاور دین، و محمد بن علی اُسوه و الگوی هدایت‌شوندگان، و علی
بن محمد زاهدترین پارسایان، و حسن بن علی وارث جانشینان، و حجت خدا بر
تمام آفریدگان، این‌که درود فرستی بر محمد و آل او، آن راستگویان نیکوکار،
همان آل طه و یس،

وَ أَنْ تَجْعَلَنِي فِي الْقِيَامَةِ مِنَ الْأَمِنِينَ الْمُطْمَئِنِّينَ، الْفَائِزِينَ الْفَرِحِينَ الْمُسْتَبْشِرِينَ،
و این‌که مرا در قیامت از کسانی قرار دهی که (از عذاب تو) ایمن و با آرامش خاطر
و رستگار و مسرور و بشارت یافته‌اند،

اللَّهُمَّ اكْتُبْنِي فِي الْمُسْلِمِينَ، وَ الْخَيْرِينَ بِالصَّالِحِينَ،

بارخدا یا! (نام) مرا در زمره مسلمین نگاشته، و مرا به صالحین ملحق فرما،
وَ اجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ، وَ انصُرْنِي عَلَى الْبَاطِلِينَ، وَ اكْفِنِي كَيْدَ الْحَاسِدِينَ،
وَ اصْرِفْ عَنِّي مَكْرَ الْمَاكِرِينَ، وَ اقْبِضْ عَنِّي أَيْدِيَ الظَّالِمِينَ، وَ اجْمَعْ بَيْنِي وَ بَيْنَ السَّادَةِ
الْمِيَامِينَ فِي أَعْلَى عِلِّيِّينَ، مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَ الصَّادِقِينَ وَ الشُّهَدَاءِ
وَ الصَّالِحِينَ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ،

و نام مرا بر زبان امت‌های آتیه نیکو قرار ده، و مرا بر علیه ظالمین یاری ده، و از مکر حسودان حفظ فرما، و (نیز) حيله حيله‌گران را از من برگردان، و دست ستمکاران را از من (دور) نگهدار، و بين من و آن سروران با میمنت در اعلا علیین جمع بفرما، همراه با کسانی که بر آنها انعام فرمودی یعنی پیامبران، و راستگویان در عمل و گفتار و شهداء و نیکویان، به رحمت ای مهربان‌ترین مهربانان،

اللَّهُمَّ إِنِّي أُقْسِمُ عَلَيْكَ بِنَبِيِّكَ الْمَعْصُومِ، وَ بِحُكْمِكَ الْمَحْتُومِ، وَ نَهْيِكَ الْمَكْتُومِ، وَ بِهَذَا الْقَبْرِ الْمَلْمُومِ، الْمَوْسَدِ فِي كَنَفِهِ الْإِمَامِ الْمَعْصُومِ، الْمَقْتُولِ الْمَظْلُومِ، أَنْ تَكْشِفَ مَا بِي مِنَ الْغُومِ، وَ تَصْرِفَ عَنِّي شَرَّ الْقَدَرِ الْمَحْتُومِ، وَ تُجِيرَنِي مِنَ النَّارِ ذَاتِ السَّمُومِ،

بارخدا یا! تو را سوگند می‌دهم به حق پیامبر معصومت، و به حق حکم حتمی و قطعیات، و به حق نهی پنهانیات، و به حق این آرامگاهی که (مردم از هر طرف به جهت زیارت) بر او گرد می‌آیند، و این امام معصوم مقتول مظلوم در جانب آن تکیه زده، این‌که غم و غصه‌ها را از من برطرف فرمائی، و شرور قضا و قدر حتمی را از من برگردانی، و مرا از آتش (عذابت) که دارای بادهای سوزان است پناه دهی (و نگاه داری)،

اللَّهُمَّ جَلِّلِنِي بِنِعْمَتِكَ ، وَ رَضِّنِي بِقَسْمِكَ ، وَ تَغَمَّدْنِي بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ ، وَ بَاعِدْنِي مِنْ مَكْرِكَ وَ نِقْمَتِكَ ،

بارخدایا! مرا با نعمت خود جلالت بده، و به عطایای خود راضی و خوشحال فرما، و به

جود و کرمت مرا بیوشان، و از مکر و انتقام خود دورم ساز،

اللَّهُمَّ اعْمِمْ لِي مِنَ الزَّلَّةِ، وَ سَدِّدْنِي فِي الْقَوْلِ وَالْعَمَلِ، وَ اَفْسَحْ لِي فِي مَدَّةِ الْإِلَاجِ، وَ

أَعْفِنِي مِنَ الْإِلْوَاجِ وَالْعَلَلِ، وَ بَلِّغْنِي بِمَوَالِيَّ وَ بِفَضْلِكَ أَفْضَلَ الْإِلْمِ،

بارخدایا مرا از لغزش و خطا حفظ فرما، و در گفتار و کردار به راه صحیح هدایت

فرما، و در مدت زندگی‌ام وسعت ده، و مرا از دردها و بیماری‌ها عافیت بخش،

و مرا به موالی و سرورانم برسان و به فضل (و کرم) خویش مرا به بالاترین آرزوها

نائل فرما،

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَقْبَلْ تَوْبَتِي، وَ أَرْحَمْ عِبْرَتِي، وَ أَقْلِنِي عَثْرَتِي، وَ

نَفْسُ كَرْبَتِي، وَ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي، وَ اصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي،

بارخدایا بر محمد و آل او رحمت فرست و توبه مرا قبول فرما، و بر اشک چشمم

ترحم نما، و لغزش مرا چشم پوشی فرما، و حزن و اندوه مرا زائل کن، و گناهم را

بر من ببخشای، و خاندان و نسل مرا برایم اصلاح فرما،

اللَّهُمَّ لَاتَدَعْ لِي فِي هَذَا الْمَشْهَدِ الْمُعْظَمِ، وَالْمَحَلِّ الْمَكْرَمِ ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ، وَ لَاعِيْبًا إِلَّا

سَتَرْتَهُ، وَ لَأَغْمًا إِلَّا كَشَفْتَهُ، وَ لَارْزُقًا إِلَّا بَسَطْتَهُ، وَ لَأَجَاهًا إِلَّا عَمَرْتَهُ، وَ لَأَفْسَادًا إِلَّا

أَصْلَحْتَهُ، وَ لَأَأْمَلًا إِلَّا بَلَّغْتَهُ، وَ لَأَدْعَاءً إِلَّا أَجَبْتَهُ، وَ لَأَمْضِيْقًا إِلَّا فَرَّجْتَهُ، وَ لَأَشْمَلًا إِلَّا

جَمَعْتَهُ، وَ لَأَأْمْرًا إِلَّا أَتَمَمْتَهُ، وَ لَأَمَالًا إِلَّا كَثَّرْتَهُ، وَ لَأَخْلُقًا إِلَّا حَسَّنْتَهُ، وَ لَأِنْفَاقًا إِلَّا

أَخْلَفْتَهُ، وَ لَأَحَالَ إِلَّا عَمَرْتَهُ، وَ لَأَحْسُودًا إِلَّا قَمَعْتَهُ، وَ لَأَعْدُوًّا إِلَّا أَرْدَيْتَهُ، وَ لَأَشْرًا إِلَّا

كَفَيْتَهُ، وَ لَامْرَضًا إِلَّا شَفِيئَتَهُ، وَ لَابْعِيدًا إِلَّا أَدْنَيْتَهُ، وَ لاشَعَثًا إِلَّا لَمَمْتَهُ، وَ لَا سُؤَالَ سُؤْلًا إِلَّا أَعْطَيْتَهُ،

بارخدایا در این مشهدِ والا مقام و در این محل گرامی، برایم گناهی را باقی مگذار مگر آنکه ببخشی، و نه عیبی را مگر آنکه مستور نمائی، و نه غم و غصه‌ای را مگر بر طرف فرمائی، و نه رزقی را مگر گسترش دهی، و نه قدر و منزلتی را مگر باقی بداری، و نه فسادی را مگر اصلاح فرمائی، و نه آرزویی را مگر نائل کنی، و نه دعائی را مگر اجابت فرمائی، و نه تنگنایی را مگر بگشایی، و نه امور متشتتی را مگر جمع و برقرار نمائی، و نه امری را مگر تمام فرمائی، و نه مالی را مگر فراوانی بخشی، و نه خلق و صفتی را مگر نیکو گردانی، و نه انفاقی را مگر جایگزین فرمایی، و نه حالی را مگر آباد فرمائی، و نه حسودی را مگر ذلیل نمائی، و نه دشمنی را مگر هلاک گردانی، و نه شری را مگر منع فرمائی، و نه بیماری‌ای را مگر شفا بخشی، و نه (امر) دوری را مگر نزدیک فرمائی (و در دست‌رسم قرار دهی)، و نه تفرق و اختلالی را مگر جمع (و اصلاح) نمائی، و نه خواهشی خواسته‌ای را مگر عطا فرمائی،

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ خَيْرَ الْعَاجِلِهِ، وَ ثَوَابَ الْآجِلِهِ، اللَّهُمَّ أَغْنِنِي بِحِلَالِكَ عَنِ الْحَرَامِ، وَ بِفَضْلِكَ عَنِ جَمِيعِ الْإِلَاقَاتِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَ قَلْبًا خَاشِعًا، وَ يَقِينًا شَافِيًا، وَ عَمَلًا زَاكِيًا، وَ صَبْرًا جَمِيلًا، وَ أَجْرًا جَزِيلًا،

بار خدایا! من از تو درخواست می‌کنم خیر دنیا و ثواب آخرت را، بارخدایا! مرا به سبب حلالیت از حرام مستغنی کن، و به فضل و احسانت از جمیع خلق بی‌نیاز فرما،

بارخدایا! از تو درخواست می‌کنم دانشی مفید، قلبی خاشع، یقینی سلامت بخش،

عملی صالح و پاک، صبری زیبا، و اجری عظیم را،

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي شُكْرَ نِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَ زِدْ فِي إِحْسَانِكَ وَ كَرَمِكَ إِلَيَّ، وَ اجْعَلْ قَوْلِي فِي النَّاسِ مَسْمُوعًا، وَ عَمَلِي عِنْدَكَ مَرْفُوعًا، وَ أَثْرِي فِي الْخَيْرَاتِ مَتْبُوعًا، وَ عَدْوِي مَقْمُوعًا،

بارها! شکر نعمتت را روزی من کن، و احسان و کرمت بر من زیاد فرما، و گفته مرا

در میان مردم شنوده نما، و عمل مرا به نزد خویش بالا بر، و سنت باقی‌مانده مرا

در امور خیر مورد پیروی قرارده، و دشمنم را خوار و ذلیل گردان،

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الْخِيَارِ، فِي آتَاءِ اللَّيْلِ وَ أَطْرَافِ النَّهَارِ، وَ اكْفِنِي شَرَّ الْأَشْرَارِ، وَ طَهِّرْنِي مِنَ الذُّنُوبِ وَ اللَّأْوِزَارِ، وَ اجْرِنِي مِنَ النَّارِ، وَ احْتِنِي دَارَ الْقَرَارِ، وَ

اغْفِرْ لِي وَ لِجَمِيعِ إِخْوَانِي فِيكَ وَ أَخَوَاتِي الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ

الرَّاحِمِينَ.

بارخدایا! بر محمد و آل او که نیکنند، در تمامی لحظات شبانه روز رحمت فرست، و

مرا از شر بدان محفوظ بدار، و از (کثافات) گناهان و سنگینی وزر و وبال پاک و

مبرا گردان، و از آتش (عذابت) پناهم ده، و در سرای جاوید وارد فرما، و (گناهان)

مرا و تمامی خواهران و برادران مؤمن مرا ببخش، به رحمتت ای مهربان‌ترین

مهربانان.

پس از تمام شدن زیارت، رو به قبله کن و دو رکعت نماز بجای آور به این ترتیب که در رکعت اول بعد از حمد سوره انبیا، و در رکعت دوم بعد از حمد سوره حشر را بخوان و آنگاه در قنوت نماز بگو:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ
السَّبْعِ وَالْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ خِلَافًا لِأَعْدَائِهِ وَتَكْذِيبًا لِمَنْ عَدَلَ بِهِ وَ
إِقْرَارًا لِرُبُوبِيَّتِهِ وَخُضُوعًا لِعِزَّتِهِ الْأَوَّلِ بَغَيْرِ أَوَّلٍ وَالْآخِرِ إِلَى غَيْرِ آخِرِ الظَّاهِرِ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ بِقُدْرَتِهِ الْبَاطِنِ دُونَ كُلِّ شَيْءٍ بِعِلْمِهِ وَ لُطْفِهِ لَا تَقِفُ الْعُقُولُ عَلَى كُنْهِ عَظَمَتِهِ وَ لَا
تُدْرِكُ الْأَوْهَامُ حَقِيقَةَ مَا هَيْتِهِ وَ لَا تَتَّصِرُ الْأَنْفُسُ مَعَانِي كَيْفِيَّتِهِ مُطْلَعًا عَلَى الضَّمَائِرِ
عَارِفًا بِالسَّرَائِرِ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَ مَا تُخْفِي الصُّدُورُ اللَّهُمَّ إِنِّي أُشْهِدُكَ عَلَى
تَصَدِيقِي رَسُولِكَ ص وَ إِيمَانِي بِهِ

هیچ معبودی جز خداوند شکیبا و کریم نیست، هیچ خدائی جز خداوند بزرگوار و
عظیم نیست، هیچ معبودی نیست جز خداوندی که پروردگار آسمانها و زمینهای
هفتگانه و موجوداتی که در آنها و میان آنهاست می باشد، (به این توحید
معتقدم) برخلاف دشمنان حق، و به جهت تکذیب کسانی که به خداوند شرک
ورزیدند، و (به این توحید معتقدم) بخاطر اعتراف نمودن به ربوبیت او، و خضوع و
خشوع درمقابل عزت و شرافت وی، (اوست خدائی که) اول است بدون اول، و آخر
است تا بی نهایت، با قدرتش بر تمام اشیاء غلبه نموده، و به دانش و لطف و

مرحمتش در ه رچیز نفوذ کرده، عقول بشری بر حقیقت بزرگی او مطلع نخواهدشد،
و اوهام و خیالات عمق ذات او را درک نمی‌کند، و معانی کیفیت او را هیچ ذهنی
تصور نمی‌تواند کرد، (اوست) مطلع و آگاه بر باطن اشخاص، و آشنا به تمام امور
پنهان، خیانت چشم‌ها و پنهانی دل‌ها را خبر دارد، بارخدايا! تورا گواه می‌گیرم که
رسولتصلى الله عليه و آله را تصدیق می‌کنم و به او ایمان دارم

وَ عِلْمِي بِمَنْزِلَتِهِ وَ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّهُ النَّبِيُّ الَّذِي نَطَقَتِ الْحِكْمَةُ بِفَضْلِهِ وَ بَشَّرَتِ الْأَنْبِيَاءُ بِهِ
وَ دَعَتْ إِلَى الْإِقْرَارِ بِمَا جَاءَ بِهِ وَ حَثَّتْ عَلَى تَصْدِيقِهِ بِقَوْلِهِ تَعَالَى الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا
عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَ الْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَ يَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ يُحِلُّ لَهُمُ
الطَّيِّبَاتِ وَ يَحْرِمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَ يَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَ الْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ
فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِكَ إِلَى الثَّقَلَيْنِ وَ سَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ الْمُصْطَفَيْنِ وَ عَلَى أُخِيهِ وَ ابْنِ
عَمِّهِ الَّذِينَ لَمْ يُشْرِكَا بِكَ طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبَدًا وَ عَلَى فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَ
عَلَى سَيِّدِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ صَلَاةَ خَالِدِهِ الدَّوَامِ عَدَدَ قَطْرِ الرَّهَامِ
وَ زَيْنَةَ الْجِبَالِ وَ الْأَكَامِ وَ مَا أَوْرَقَ السَّلَامُ وَ اخْتَلَفَ الضِّيَاءُ وَ الظَّلَامُ وَ عَلَى آلِهِ الطَّاهِرِينَ
الْأَيْمَةَ الْمُهْتَدِينَ الذَّائِدِينَ عَنِ الدِّينِ عَلِيٍّ وَ مُحَمَّدٍ وَ جَعْفَرٍ وَ مُوسَى وَ عَلِيٍّ وَ مُحَمَّدٍ وَ
عَلِيٍّ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُجَّةِ الْقَوَامِ بِالْقِسْطِ وَ سُلَالَةِ السَّبْطِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذَا
الْإِمَامِ فَرَجًا قَرِيبًا وَ صَبْرًا جَمِيلًا وَ نَصْرًا عَزِيزًا وَ غِنًى عَنِ الْخَلْقِ وَ ثَبَاتًا فِي الْهُدَى وَ
التَّوْفِيقَ لِمَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى وَ رِزْقًا وَاسِعًا حَلَالًا طَيِّبًا مَرِيئًا دَارًا سَائِغًا فَاضِلًا مُفْضِلًا صَبًّا

صَبَابًا مِنْ غَيْرِ كَدٍّ وَلَا نَكْدٍ وَلَا مِنْهُ مِنْ أَحَدٍ وَ عَافِيَهُ مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَ سَقَمٍ وَ مَرَضٍ وَ
الشُّكْرَ عَلَى الْعَافِيَةِ وَ النَّعْمَاءِ وَ إِذَا جَاءَ الْمَوْتُ فَاقْبِضْنَا عَلَى أَحْسَنِ مَا يَكُونُ لَكَ طَاعَةً
عَلَى مَا أَمَرْتَنَا مُحَافِظِينَ حَتَّى تُؤَدِّيَنَا إِلَى جَنَاتِ النَّعِيمِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَوْحِشْنِي مِنَ الدُّنْيَا وَ آنِسْنِي بِالْآخِرَةِ

و آگاه به قدر و منزلت اویم، و به راستی شهادت می‌دهم که اوست پیامبری که
حکمت به فضیلت و برتری او سخن راند، و تمامی پیامبران (گذشته) بشارت
(آمدن) او را دادند، و (مردم را) به گرویدن به دین او دعوت نمودند، و بر تصدیق
او برانگیختند، چنانچه خودت در قرآن میفرمائی: «او پیامبری است که نام وی را
در تورات و انجیل خودشان نگاشته می‌یابند، او آن‌ها را به نیکوئی امر می‌کند و از
زشتی نهی می‌فرماید، نعمت‌های پاک و طیب را برایشان حلال و خبائث و پلیدی‌ها
را بر آن‌ها حرام و ممنوع می‌گرداند، و سنگینی و مشقت‌هایی که در ادیان سابق
چون زنجیر برگردن آن‌ها بود همه را برمی‌دارد»، پس درود فرست بر محمد
فرستاده‌ات به سوی جن و انس، و سرور پیامبران برگزیده، و بر برادرش و
پسرعمویش، آنانی که هیچگاه به قدر چشم برهم زدنی به تو شرک نورزیدند، و بر
فاطمه زهرا سرور تمامی زنان جهانیان، و بر دو آقای جوانان اهل بهشت یعنی حسن
و حسین، درودی جاویدان و همیشگی، به عدد قطرات باران‌ها، و هم اندازه کوه‌ها
و تپه‌ها، تا آن زمان که درخت «سلام» برگ می‌دهد، و روشنی و تاریکی شبانه روز

در رفت و آمدند، و بر خاندان طاهر حسین، آن پیشوایان هدایت‌یافته، آن‌ها که از حریم دین و آئین دفاع نمودند، یعنی علی و محمد و جعفر و موسی و علی و محمد و علی و حسن و حضرت حجت، آن‌که عدل و داد را برپا می‌دارد و فرزند دخترزاده پیامبر است، بارخدا! از تو درخواست می‌کنم به حق این امام بزرگوار، گشایشی نزدیک را، و صبری نیکو را، و پیروزی‌ای توام با عزت را، و بی‌نیازی از خلائق را، و دوام و استمرار در طریق هدایت را، و توفیق را بر آنچه تو دوست داری و رضایت تو در آن است، و روزی‌ای را که وسیع و حلال و پاک، و گوارا و ریزان و خوش‌گوار، فراوان و برتر و پی در پی باشد، بدون هیچ زحمت و مشقتی، و خالی از هرگونه متنی از احدی، و (نیز درخواست می‌کنم) تندرستی از هر بلا و ناخوشی و بیماری را، و شکرگزاری بر هر عافیت و نعمتی را، و هنگامی که مرگ ما فرا رسد بر نیکوترین حال طاعت ما را قبض روح فرمائی، و در حالتی که نگاهبان دستورات تو باشیم، تا آن‌که ما را به بهشت‌های پر نعمت برسانی، به رحمتت ای مهربان‌ترین مهربانان، بارخدا! بر محمد و آل او رحمت فرست، و مرا از دنیا در وحشت و هراس قرار ده و به آخرت انیس فرما،

فَإِنَّهُ لَا يُوحِشُ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا خَوْفَكَ وَ لَا يُؤْنِسُ بِالْآخِرَةِ إِلَّا رَجَاؤَكَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحُجَّةُ لَا عَلَيْكَ وَ إِلَيْكَ الْمُشْتَكَى لَا مِنْكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَعِنِّي عَلَى نَفْسِي الظَّالِمَةِ الْعَاصِيَةِ وَ شَهْوَتِي الغَالِبَةِ وَ اخْتِمِ بِالْعَافِيَةِ اللَّهُمَّ إِنَّ اسْتِغْفَارِي إِيَّاكَ وَ أَنَا مُصِرٌّ عَلَى مَا

نَهَيْتُ قَلْبَهُ حَيًّا وَ تَرَكِي الْاِسْتِغْفَارَ مَعَ عِلْمِي بِسَعَةِ حِلْمِكَ تَضْيِيعُ لِحَقِّ الرَّجَاءِ اَللّٰهُمَّ اِنَّ
 ذُنُوْبِيْ تُؤَيِّسُنِيْ اَنْ اَرْجُوْكَ وَ اِنَّ عِلْمِيْ بِسَعَةِ رَحْمَتِكَ يَمْنَعُنِيْ اَنْ اَخْشَاكَ فَصَلِّ عَلَيَّ
 مُحَمَّدَ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ صَدِّقْ رَجَائِيْ لَكَ وَ كَذِّبْ خَوْفِيْ مِنْكَ وَ كُنْ لِيْ عِنْدَ اَحْسَنِ ظَنِّيْ
 بِكَ يَا اَكْرَمَ الْاَكْرَمِيْنَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدَ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَيِّدْنِيْ بِالْعِصْمَةِ وَ اَنْطِقْ
 لِسَانِيْ بِالْحِكْمَةِ وَ اجْعَلْنِيْ مِمَّنْ يَنْدَمُ عَلَيَّ مَا ضَيَّعَهُ فِيْ اَمْسِهِ وَ لَا يُغْبِنُ حَظَّهُ فِيْ يَوْمِهِ
 وَ لَا يَهْمُ لِرِزْقِ غَدِهِ اَللّٰهُمَّ اِنَّ الْغِنِيَّ مَنْ اِسْتَعْنَى بِكَ وَ اِفْتَقَرَ اِلَيْكَ وَ الْفَقِيْرُ مَنْ
 اِسْتَعْنَى بِخَلْقِكَ عَنْكَ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدَ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَغْنِنِيْ عَنِ خَلْقِكَ بِكَ وَ اجْعَلْنِيْ
 مِمَّنْ لَا يَبْسُطُ كَفًّا اِلَّا اِلَيْكَ اَللّٰهُمَّ اِنَّ الشَّقِيَّ مَنْ قَنَطَ وَ اَمَامَهُ التَّوْبَةُ وَ وِرَاءَهُ الرَّحْمَةُ وَ
 اِنْ كُنْتُ ضَعِيْفَ الْعَمَلِ فَاِنِّيْ فِيْ رَحْمَتِكَ قَوِيٌّ الْاَمَلِ فَهَبْ لِيْ ضَعْفَ عَمَلِيْ لِقُوَّةِ اَمَلِيْ
 اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتُ تَعَلَّمْتُ اَنْ مَا فِيْ عِبَادِكَ مَنْ هُوَ اَقْسَى قَلْبًا مِنِّيْ وَ اَعْظَمُ مِنِّيْ ذَنْبًا فَاِنِّيْ
 اَعْلَمُ اَنَّهُ لَا مَوْلَى اَعْظَمُ مِنْكَ طَوْلًا وَ اَوْسَعُ رَحْمَةً وَ عَفْوًا فَيَا مَنْ هُوَ اَوْحَدٌ فِيْ رَحْمَتِهِ
 اَغْفِرْ لِمَنْ لَيْسَ بِاَوْحَدٍ فِيْ خَطِيئَتِهِ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ اَمَرْتَنَا فَعَصَيْنَا وَ نَهَيْتَنَا فَمَا اَنْتَهَيْنَا وَ
 ذَكَرْتَنَا فَتَنَّا سَيِّئًا وَ بَصُرْتَنَا فَتَعَامَيْنَا وَ حَذَّرْتَنَا فَتَعَدَّيْنَا وَ مَا كَانَ ذَلِكَ جَزَاءً اِحْسَانِكَ اِلَيْنَا

چراکه فقط خوف تو از دنیا وحشت زاست، و فقط امید و دلبندی به تو به آخرت
 انس بخش است، بارها! حجت و دلیل با توست نه بر علیه تو، و شکایت و گلیه
 باید به سوی تو باشد نه از تو، پس بر محمد و آل او درود فرست و مرا بر علیه
 نفس ستمکار و سرکش خویش، و بر شهوت غالب خودم یاری فرما، و پایان کارم را

با عافیت قرار ده، بارخدایا! این کم حیائی من است که (از طرفی) در خانه تو استغفار می‌کنم و (از طرف دیگر) بر مناهی تو پا فشاری می‌ورزم، چنانچه اگر استغفار نکنم با این که وسعت حلم تو را آگاهم، این تباه نمودن حق امیدواری است، بارالها! (کثرت) گناهانم مرا از امیدواری به تو مأیوس می‌کند، و آگاهیم به وسعت رحمت تو مرا از ترس و هراس از تو باز می‌دارد، پس بر محمد و آلش رحمت فرما، و امید و دلبندی مرا به خودت پا برجا نما، و ترس و وحشت مرا از خودت تکذیب فرما، و برای من آن چنان باش که به تو حسن ظن دارم، ای بخشنده‌ترین کریمان، بارخدایا! بر محمد و آل او درود فرست و مرا به حفظ (از گناه) مؤید فرما، و زبانم را به حکمت گویا فرما، و مرا از کسانی قرار ده که بر تباهی‌های گذشته خویش نادم و پشیمانند، و بهره خویش را اکنون ناقص و ضایع نکنند، و اهتمام بر روزی فردای خود نمایند، بارالها! غنی آن کسی است که به سبب تو بی‌نیازی جوید و به سوی تو محتاج باشد، و فقیر و درمانده کسی است که از تو (روگردان شده) به جانب مخلوق بی‌نیازی طلبد، پس رحمت نما بر محمد و آل او، و مرا از خلق خودت به سبب خودت بی‌نیاز فرما، و مرا چنان قرار ده که هیچ‌گاه دستی جز به سوی تو دراز نکنم، بارالها! بدبخت کسی است که با این که توبه و بازگشت راه مقابل او و رحمت تو پشتیبان اوست ناامید شود، اگرچه عمل من ضعیف و سست است لکن امید رحمت تو در من قوی است، پس ضعف عمل مرا در قبال قوت امیدم، بر من ببخشای، بارخدایا! اگر تو چنان دانی که در میان

بندگانت از من سنگدل‌تر و پرگناه‌تر نیست، (درعوض) من هم به یقین میدانم که هیچ مولا و سرپرستی فضل و عطایش از تو بیشتر نیست، و رحمت و عفوش از تو وسیع‌تر نیست، پس ای کسی که در رحمت و مهربانی یگانه‌ای، ببخشای کسی را که در جرم و گناهش تنها و یگانه نیست، بارخدا! تو ما را امر فرمودی و ما سرپیچی نمودیم، و ما را بازداشتی ولی ما دست برنداشتیم، ما را یادآوری فرمودی ولی ما خود را به فراموشی زدیم، ما را بینا فرمودی و ما خود را به کوری زدیم، تو ما را تهدید نمودی ولی ما از حد گذرانیدیم، (آری!) این در مقابل احسان تو بر ما جزای نیکویی نبود،

وَ أَنْتَ أَعْلَمُ بِمَا أَعْلَنَّا وَ أَخْفَيْنَا وَ أَخْبَرُ بِمَا نَأْتِي وَ مَا أَتَيْنَا فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدَ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ لَا تَوَاضَعْنَا بِمَا أَخْطَأْنَا وَ نَسِينَا وَ هَبْ لَنَا حُقُوقَكَ لَدَيْنَا وَ أْتِمِّ إِحْسَانَكَ إِلَيْنَا وَ أَسْبِلْ رَحْمَتَكَ عَلَيْنَا اللَّهُمَّ إِنَّا تَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِهَذَا الصَّديقِ الْإِمَامِ وَ نَسْأَلُكَ بِالْحَقِّ الَّذِي جَعَلْتَهُ لَهُ وَ لَجْدِهِ رَسُولِكَ وَ لِأَبَوَيْهِ عَلِيٍّ وَ فَاطِمَةَ أَهْلِ بَيْتِ الرَّحْمَةِ إِذْ رَارَ الرَّزْقِ الَّذِي بِهِ قَوَامُ حَيَاتِنَا وَ صَلَاحُ أَحْوَالِ عِيَالِنَا فَانْتَ الْكَرِيمُ الَّذِي تُعْطِي مِنْ سَعَةٍ وَ تَمْنَعُ مِنْ قُدْرَةٍ وَ نَحْنُ نَسْأَلُكَ مِنَ الرَّزْقِ مَا يَكُونُ صَلَاحًا لِلدُّنْيَا وَ بَلَاغًا لِلْآخِرَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدَ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لَنَا وَ لِوَالِدَيْنَا وَ لِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ الْمُسْلِمِينَ وَ الْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَ الْأَمْوَاتِ وَ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ

لیک تو به آنچه ما آشکار و پنهان نمودیم دانانتری، و به اعمالی که به جا آورده و می‌آوریم آگاه‌تری، پس رحمت فرما بر محمد و آلش و ما را بر خطاها و فراموشی‌هامان مواخذه نفرما، و حقوق تو را (که ضایع نمودیم) بر ما ببخش، و احسان و کرم خویش بر ما تمام فرما، و پرده رحمتت بر ما افکن، بار خدایا! ما به تو توسل می‌جوییم به سبب این امام راستگو، و از تو درخواست می‌کنیم به آن حق و حرمتی که برای او و جد او رسول خودت و برای پدر و مادر او علی و فاطمه که اهل بیت رحمتند قرار دادی، این‌که روزی خودت را که قوام زندگی ما به آن وابسته است، و نظام احوال عیال ما در گرو آن است، بر ما پیایی فرو ریزی، چرا که تویی آن کریمی که از خزانه وسیعت عطا می‌کنی، و با قدرت و توان خویش (آن‌که را بخواهی) محروم می‌کنی، و ما از تو رزقی را خواهانیم که برای دنیای ما موجب صلاح، و برای آخرت ما رسا و مایه کفاف باشد، بار خدایا! بر محمد و آلش رحمت فرست، و ببخشای ما و والدین ما را، و جمیع مومنین و مومنات را، و تمام مسلمین و مسلمات را، چه آنان که در قید حیات‌اند و چه آن‌ها که در گذشته‌اند، و در دنیا و آخرت به ما حسنه عطا فرما و ما را از عذاب آتش (دوزخ) حفظ فرما.

ثُمَّ تَرَكَعُ وَ تَسْجُدُ وَ تَجْلِسُ وَ تَتَشَهَّدُ وَ تَسَلِّمُ فَإِذَا سَبَّحْتَ فَعَفَّرْ خَدَيْكَ وَ قُلْ سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ أَرْبَعِينَ مَرَّةً وَ اسْأَلِ اللَّهَ الْعِصْمَةَ وَ النَّجَاهَ وَ الْمَغْفِرَةَ وَ التَّوْفِيقَ بِحُسْنِ الْعَمَلِ وَ الْقَبُولَ لِمَا تَتَقَرَّبُ بِهِ إِلَيْهِ وَ تَبْتَغِي بِهِ وَجْهَهُ وَ

قِفْ عِنْدَ الرَّأْسِ ثُمَّ صَلِّ رَكَعَتَيْنِ عَلَيَّ مَا تَقَدَّمَ عَلَيَّ ثُمَّ انكَبْ عَلَى الْقَبْرِ وَ قَبْلَهُ وَ قُلْ زَادَ
اللَّهُ فِي شَرَفِكُمْ وَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

وَ ادْعُ لِنَفْسِكَ وَ لِوَالِدَيْكَ وَ لِمَنْ أَرَدْتَ.

پس از تمام شدن قنوت، رکوع و سجود و تشهد و سلام نماز را انجام ده، پس چون
تسبیح حضرت فاطمه زهرا (س) را خواندی، دو طرف صورت را بر خاک بگذار و
چهل مرتبه این تسبیحات را بگو: سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لا إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَ اللَّهُ
أَكْبَرُ.

سپس خود را به ضریح بچسبان و ببوس و بگو: زَادَ اللَّهُ فِي شَرَفِكُمْ، وَ السَّلَامُ
عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ.

سپس برای خود و والدین خود و هر کس که خواهی دعا کن